

Harasztit felmentették

„1972-ben írtam, azután, hogy 1971 nyarán befejeztem a munkáskarrieremet a Vörös Csillag Traktorgyárban” — olvasható *Haraszi Miklós* „Darabbér” című könyvének előszavában, melyet 1979-ben jelentetett meg a Magyar Füzetek Könyvei Párizsban.

1973-ban Haraszi az akkor néhány példányban, kéziratban terjesztett könyve miatt (a Magvető ugyanis *elutasította* a mű kiadását) az akkori Btk. 127. cikkelye alapján, *államellenes izgatás vádjával* állt a Fővárosi Bíróság előtt. 1974 januárjában a most már szabad demokrata képviselőt 8 hónapi, három évre felfüggesztett *szabadságvesztésre* ítélték. Az ítéletet tegnap *törvénytelennek minősítették* a Legfelsőbb Bíróságon.

Megkérdeztük Haraszi Miklóst, milyen érzéssel jött ki a tárgyalóteremből: — *Örömmel* — válaszolta. — Szimbolikus jelentőségűnek érzem, hiszen az akkori téves ítélet *politikai megrendelésre* született.

— Hasonló veszély most nem tapasztalható?

— *De, ez a veszély megvan*, hiszen a Zétényi—Takács-féle törvénytervezet legsúlyosabb következménye éppen az lehet, hogy *politikai szempontú ítélethozatalokra* készítheti majd a bírákat. Ugyanakkor nem árt, ha a 73—74-ben lezajlott perem kapcsán emlékezünk: *nem igaz, hogy a Kádárrendszerben nem lehetett a „legmegkötöttebb”, vagyis a politikának legjobban kitett szakmában is bátornak lenni!* Nem magamra gondolok, hanem akkori összes tanúmról — többek között *Konrád Györgyre, Eörsi Istvánra, Mészöly Miklósról, Máriássy Juditra* — és a védőmre, *Kaczián Lorándra*. Ők eredetileg a vád tanúi voltak, *valломásukkal azonban engem védtek. Volt tehát civil kurázi az elmúlt rendszerben is.*

— török —